

Side er tilstede. Den ærede første Taler (C. Nimestad) har allerede gjort opmærksom paa, at Fristen til den 1ste Februar vil være for kort; det er den ganske vist, og den vilde have været kort, selv om Sagens anden Behandling var foregaaet tidligere; men der er aldeles Intet til Hinder for at sætte den senere, f. Ex. til 1ste Marts; thi til den Tid vil der have været Leilighed nok for Ministeriet til at føie sine Foranstaltninger, forsaavidt man nogetsteds vil have Sundhedsvedtægterne fatte ud af Kraft, forandrede eller føiet Tillæg til dem. Jeg behøver ikke at sige, at det er en Selvfølge, at der mellem den Tid, Loven maatte fastsætte, og til 1ste April 1863 ikke kan være Tale om, at Justitsministeriet skulde indlade sig paa at bifalde nogen Sundhedsvedtægt, hvorved man paa nogen Maade kunde komme til at gjøre en Indskrænkning i det Siemed, som Loven tilsigter.

Ordf: 3 Medfør af de Ytringer, jeg tillod mig under denne Sags første Behandling, har jeg tilladt mig at stille to Endringsforslag til dette foreliggende Lovforslag. Det første af disse søger, som jeg dengang antydede, at hæve den Konflikt, der, saavidt jeg skjønner, er tilstede mellem samtlige Sundhedsvedtægter, der allerede ere vedtagne, og Forordningen 19de Juni 1831 § 7 om overordnede Sundhedskommissioner i Tilfælde af Koleraepidemi. Det blev vel under Sagens første Behandling ikke fuldstændig anerkjendt af den høitærede Justitsminister, at en Kollision var tilstede, men jeg troer, at dette vistnok beroede paa nogen Misforstaaelse, idet det forekommer mig — jeg har senere efterseet de derom stedfundne Debatter — at den høitærede Justitsminister syntes at have troet, at mine Ytringer vare rettede imod den saakaldte overordnede Sundhedskommission eller Oversundhedspolitiet, der som bekjendt bestaaer af Amtmanden og Syssikus, hvorimod jeg talte om de saakaldte overordentlige Sundhedskommissioner, der ifølge § 7 af den af mig nævnte Forordning skulle træde sammen, naar en Epidemi udbræder, og

disse Kommissioner sammensættes, som det formentlig vil være de ærede Medlemmer bekendt, paa en Maade, der ingenlunde kan siges at være hensigtsmæssig, dersom man nu vilde anordne Kommissioner for saadanne Tilfælde, idet der nemlig bestemmes, at Kommissionen hovedsagelig skal bestaae af vedkommende Stæders Magistratsmedlemmer, samt endvidere af den øverste Toldembedsmand, som fødte Medlemmer, hvorimod de øvrige Medlemmer af Kommissionen efter Behag udnævnes af Øvrigheden og indsættes i Kommissionen. Derimod er der i Sundhedsvedtægterne for de Byer, som jeg har havt Leilighed til at gjøre mig bekjendt med, udtrykkelig anordnet extraordinaire Kommissioner for Epidemiers Udbrud i Almindelighed, og der forekommer mig Intet at være iveien for, at disse Kommissioner for Epidemier i Almindelighed ogsaa kunne behandle det Tilfælde, som Forordningen af 1831 omtaler, nemlig Koleraepidemier. Og dersom det ikke bliver tilstedet, at den Myndighed, som ifølge Forordningen af 1831 er tillagt en særegen Kommission, skal gaae over til disse ved Vedtægterne indsatte Kommissioner, saa kan jeg ikke indsee Andet, end at der ved en Koleraepidemies Udbrud i en By vil være to extraordinaire Kommissioner, der hver for sig ville være indsatte for at træffe Foranstaltninger i Anledning af denne Epidemies Udbrud, og at der som Følge deraf maa være megen Sandshulighed for, at en Kompetencestrid og i det Hele taget en Kollision imellem dem ikke kan forhindres. Da det nu, som bekjendt, vil være Noget af det Alernemligste, der kan indtræffe for en By, at de Autoriteter, hvem det ved en Epidemies Udbrud netop er overdraget at træffe de fornødne Foranstaltninger, ere indbyrdes splidagtige med Hensyn til, hvem der er den Kompetente, saa forekommer det mig, at hvis ikke den høitærede Justitsminister formaaer ad administrativ Veiegang for alle iforveien at hæve denne Strid, saa vil det være nødvendigt at vedtage et saadant Tillæg til Loven, som det af mig under Nr. 4 stillede Endringsforslag gaaer ud paa.